

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Michał Misiak
Protokolant:	Bożena Kurzawska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Złotoryi ----

po rozpoznaniu na rozprawie: 23 stycznia 2020 r., 04 kwietnia 2020 r. i 19 sierpnia 2020 r. sprawy

T. B. (1)

urodz. (...) w Z.

syna G. i A. z d. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 czerwca 2019 r. w C., rejonu (...), wspólnie

i w porozumieniu z innymi osobami dokonał pobicia K. M. w ten sposób, że zadając wielokrotnie uderzenia rękoma oraz nogami po całym ciele spowodował u K. M. obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego oka lewego, obrzęku lewego ramienia żuchwy, licznych ran słuzówki policzka lewego, stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej oraz drobnej rany tłuczonej lewej okolicy czołowej o średnicy 3 mm, skutkujące naruszeniem narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, narażając go na powstanie obrażeń powodujących naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres powyżej siedmiu dni w myśl art. 157 § 1 k.k.

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

I uniewinnia oskarżonego T. B. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II koszty procesu zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 762/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

<p>czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. B. (1)	Opis zarzucanego czynu zawarty jest w części wstępnej wyroku z dnia 19 sierpnia 2020 r.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 09 czerwca 2018 r. w C. (gdzie odbywały się wtedy liczne imprezy plenerowe w ramach dni miasta), w godzinach wieczornych, K. M. siedział na murku w pobliżu sklepu (...) na ul. (...). Wraz z	wyjaśnienia oskarżonego T. B. (1)	41-42, 77, 97, 188, 269	

nim przebywali tam: jego dziewczyna P. G. (1) oraz znajomi: W. F., P. S., G. K. i M. R.. K. M. pił wtedy piwo (łącznie wypił około 3-4 piw). W pewnym momencie obok nich przeszło dwóch mężczyzn (nie jest wiadome kto to był) i jeden spośród nich przewrócił stojące na trawniku piwo, należące do W. F., na co zwrócił uwagę K. M.. Po chwili do K. M. podeszła kilkunastoosobowa grupa ludzi, wśród których byli T. B. (1), A. M. (1), D. T. (1), K. K. i W. H. (T. B., A. M. i D. T. wypili wcześniej dość znaczną ilość wódki).

Zarzewiem konfliktu była wcześniejsza sytuacja z przewróceniem butelki i zwróceniem uwagi przez K. M..

Część osób, spośród kilkunastoosobowej grupy, w tym T. B. (1), A. M. (1) i D. T. (1) stali w pobliżu K. M., część podeszła do P. S., a część do W. F.. Utworzyli oni w ten sposób oddzielne grupy. K. M. rozpoznał T. B. (1) jako osobę, z którą uczęszczał do jednej szkoły (choć nie znał go z imienia i nazwiska) i wyciągnął w jego kierunku rękę, ale został odepchnięty przez nieustaloną osobę. Wtedy doszło do szarpaniny pomiędzy K. M. a nieustalonymi osobami z grupy, znajdującej się w jego pobliżu, K. M. próbował się bronić,

machał rękoma, a wtedy podbiegł do niego A. M. (1) i uderzył go pięścią w twarz, co jeszcze bardziej zaogniło sytuację. W tym czasie natomiast W. F. i P. S. nadal byli zaangażowani w przepychanki słowne z otaczającymi ich osobami. T. B. (1) chcąc załagodzić sytuację chwycił K. M. za pomocą "dźwigni" i położył go na ziemi, chcąc doprowadzić do uspokojenia ludzi i wygaszenia sporu. Po chwili T. B. (1) puścił K. M., lecz wtedy doszedł w jego pobliże D. T. (1) i próbował uderzyć K. M., lecz na skutek obrony z jego strony został uderzony butelką. Wtedy D. T. (1) zaczął szarpać się z K. M., do uderzenia którego przystąpił ponownie A. M. (1) i jeszcze inne nieustalone osoby. Na skutek tych uderzeń K. M. upadł a wtedy był kopany przez A. M. (1) i co najmniej jedną inną osobę. Gdy K. M. na krótko stracił przytomność, jego dziewczyna P. G. (1) mocno krzyczała i grupa osób się rozeszła. Jedynie T. B. (1) podszedł do K. M., pomógł go podnieść i posadzić na ławce, po czym również opuścił to miejsce. Mniej więcej w tym samym czasie miejsce zdarzenia opuściły również grupy osób, znajdujących się przy P. S. i W. F..

K. M. doznał obrażeń ciała w postaci: krwiaka okularowego oka lewego,

<p>obrzęku lewego ramienia żuchwy, licznych ran słuźówki policzka lewego, słuźczenia głowy w okolicy skroniowej lewej oraz drobnej rany tłuczonej lewej okolicy czołowej o średnicy 3 mm. Zadawane K. M. uderzenia naraziły go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania obrażeń ciała, opisanych w art. 157§1 kk.</p> <p>T. B. (1) ma obecnie 26 lat, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem pojazdów, pracuje w firmie Agencji ds. Ochrony (...) i zarabia 2800 złotych netto miesięcznie, jest bezdzietnym kawalerem, nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.</p>			
zeznania świadka K. M.	5, 73, 75, 77, 168-171, 178, 179		
zeznania świadka P. S.	59-60, 83, 177-179, 294-295		
zeznania i wyjaśnienia D. T. (1)	30-31, 48-50, 75, 188, 295,		
zeznania i wyjaśnienia A. M. (1)	47, 73, 189, 295		
zeznania świadka P. G. (1)	16-17, 174-175, 296		
zeznania świadka K. K.	67, 180, 296		
zeznania świadka W. F.	69-71, 175-177, 296-297,		

zeznania świadka G. K.	81, 179-180, 297		
zeznania świadka A. S.	187, 297-298		
zeznania świadka W. H.	65, 185-186		
zeznania świadka M. R.	186-187		
opinia lekarska	88		
wywiad środowiskowy	124-126		
dokumentacja medyczna	7-10		
protokół oględzin	11-14		
zapytanie o karalność	86		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego T. B. (1)	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne.</p> <p>Podkreślić trzeba, że problemem w ocenie materiału dowodowego były rozbieżności w przedstawianiu przebiegu, gdyż praktycznie każdy świadek opisał ten przebieg nieco odmiennie. Ponadto, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, świadkowie i oskarżony nie byli praktycznie już w stanie przedstawić nowych okoliczności i należało bazować przede wszystkim (fakt, że na bardzo dokładnych), protokołach ich poprzednich przesłuchań.</p> <p>Sąd ma świadomość, że wyjaśnienia oskarżonego stały w pewnej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego K. M. oraz świadka P. G. (1). Wskazać jednak, należy, że choć wyjaśnienia oskarżonego i zeznania tych świadków były konsekwentne, to zdaniem sądu, wyjaśnienia oskarżonego w znacznie większym stopniu znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, niż zeznania tych świadków, szczególnie w zakresie rzekomego ciosu ze strony oskarżonego.</p>	

Po pierwsze bowiem, oskarżony przedstawia fazy zdarzenia w podobny sposób, jak to sąd ostatecznie przyjął, podczas gdy K. M. i P. G. (1) tego nie dokonali.

Po drugie, większość świadków (poza właśnie pokrzywdzonym i jego dziewczyną P. G.), w tym nawet świadkowie związani z pokrzywdzonym, wskazują, iż nie widzieli, aby oskarżony zadał jakikolwiek cios, co więcej, wskazują, że swoim zachowaniem dążył on do uspokojenia sytuacji. Szczególnie, że na pozostałych dwóch sprawców zdarzenia (osądzonych już prawomocnie D. T. (1) i A. M. (1)) inni świadkowie, jako na osoby zadające ciosy, wskazywali.

Po trzecie, pokrzywdzony i świadek P. G. (1) nie pamiętali faktu udzielanej pomocy przez oskarżonego po zakończeniu zdarzenia, na co zgodnie wskazali niemal wszyscy pozostali uczestnicy.

W ocenie sąd, jakkolwiek zachowanie oskarżonego w postaci udzielenia pomocy pokrzywdzonemu po zdarzeniu może być tłumaczone jako wyraz refleksji, na co wskazywał sąd odwoławczy, to jednak, szczególnie w połączeniu z

wcześniejszym zachowaniem oskarżonego, może świadczyć o tym, iż oskarżony nie miał zamiaru i nie uczestniczył w pobiciu pokrzywdzonego.

Zdaniem sądu, ponadto, zachowanie oskarżonego w postaci przytrzymania pokrzywdzonego i sprowadzenia go na ziemię w początkowej fazie zajścia nie może być kwestionowane jako metoda na uspokojenie zdarzenia i oceniane wyłącznie jako objaw agresji wobec pokrzywdzonego. Nie jest sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i spotykane jest w rzeczywistości, że w sytuacji ataku wieloosobowej grupy na jedną osobę odciąga się właśnie tę osobę. Trudno sobie bowiem wyobrazić, aby oskarżony był w stanie powstrzymać wiele osób, łatwiejsze było zapanowanie nad pokrzywdzonym. Ponadto, patrząc od strony psychologicznej, takie swego rodzaju zneutralizowanie pokrzywdzonego, mogłoby, choć w niniejszej sprawie tak się nie stało, tak podziałać na napastników, iż odstąpiliby od ataku. Dodać należy również, że zachowanie oskarżonego jako ukierunkowane na uspokojenie właśnie

		<p>pokrzywdzonego można również tłumaczyć tym, że w obronie przed atakiem zachowywał się on aktywnie (między innymi uderzył trzymaną w ręku butelką D. T. (1)).</p>
zeznania świadka K. M.	<p>Sąd, w dużej części dając wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, uznał jednak jego zeznania, w zakresie dotyczącym tego, iż T. B. (1) zadał mu cios, za niewiarygodne. Sąd dostrzega to, iż pokrzywdzony, rozpoznając w czasie zdarzenia oskarżonego jako osobę znaną sobie ze szkoły (choć nie przypominał sobie wtedy jego imienia i nazwiska), zwrócił na niego uwagę. Skoro jednak inne osoby, niż K. M. i P. G. (1), twierdziły, iż oskarżony T. B. (1) nie zadał pokrzywdzonemu ciosu, a co więcej, dążył do wyciszenia konfliktu, można zasadnie twierdzić, że pokrzywdzony wskazywał na oskarżonego właśnie dlatego, że był jedyną znaną mu osobą.</p>	
zeznania świadka P. S.	<p>Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom tego świadka. Choć nie obserwował on całości zdarzenia, gdyż znajdował się w odrębnej od pokrzywdzonego grupie osób, te fragmenty zdarzenia, które widział w pełni potwierdzały wyjaśnienia oskarżonego. Szczególnie, w zakresie</p>	

	<p>chwycenia pokrzywdzonego w celu uspokojenia sytuacji. Dodać należy, iż świadek ten związany był z pokrzywdzonym, tym bardziej zatem jego zeznania należy ocenić jako wysoce wiarygodne i obiektywne.</p>	
<p>zeznania i wyjaśnienia D. T. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom i wyjaśnieniom świadka D. T. (1), co do opisu zachowania T. B. (1).</p>	
<p>zeznania i wyjaśnienia A. M. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom i wyjaśnieniom świadka A. M. (1), co do opisu zachowania T. B. (1), szczególnie, że świadek nie zaprzeczał swojemu negatywnemu udziałowi w pobiciu.</p>	
<p>zeznania świadka P. G. (1)</p>	<p>Sąd ocenił te zeznania tak samo jak ocenione powyżej zeznania pokrzywdzonego K. M..</p>	
<p>zeznania świadka K. K.</p>	<p>Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom tego świadka, choć nie były to zeznania o znaczeniu fundamentalnym. Najistotniejsze w jego zeznaniach było potwierdzenie udzielonej pokrzywdzonemu przez oskarżonego pomocy oraz uspokajanie pokrzywdzonego.</p>	
<p>zeznania świadka W. F.</p>	<p>Sąd sceptycznie potraktował zeznania tego świadka, gdyż widział on bardzo krótkie fragmenty</p>	

	zdarzenia i w bardzo dużym stopniu był nastawiony na wycofanie się ze zdarzenia.	
zeznania świadka G. K.	Sąd uznał zeznania świadka G. K. za wiarygodne. Świadek ten prawidłowo wskazała na osoby, które brały udział w pobiciu K. M., nie umieszczając wśród nich oskarżonego.	
zeznania świadka A. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, choć w zakresie zachowania oskarżonego nie miała ona szczegółowej wiedzy.	
zeznania świadka W. H.	Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne.	
zeznania świadka M. R.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, choć w zakresie zachowania oskarżonego M. R. nie miała głębszej wiedzy.	
opinia lekarska	Dowód ten nie budził sporów.	
wywiad środowiskowy	Dowód bezsporny.	
dokumentacja medyczna	Dowód bezsporny.	
protokół oględzin	Dowód bezsporny.	
zapytanie o karalność	Dowód bezsporny.	
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za		

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Przy tak ustalonym stanie faktycznym i braku dowodów, aby obecność oskarżonego na miejscu zdarzenia stanowiła udział w pobiciu konieczne było uniewinnienie oskarżonego od popełniania zarzucanego mu czynu. Oskarżony nie zadawał żadnych ciosów, nikogo nie podburzał do agresji, jego zachowanie miało na celu załagodzenie sytuacji.			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Wobec uniewinnienia oskarżonego kosztami procesu należało obciążyć Skarb Państwa.		
1.Podpis			